

Osoby:
Babice – Mirka
Skautka – Jarča
Studentka – Terka

Babička: „Kdyby tén zatracené snih neroztál, už jsem dávno mohla vědět, kde je sevér. Takhle budu muset najít ten zatracené lišéník. Panáčku, tady na tom stromě, to je lišéník? Víš, já už trochu hůře vidím (Co? Já už také trochu hůře slyším). Jejéjé, jak já tu lóku najdu...

Objeví se skautka.

Skautka: „Babičko, copak hledáte? Mohu vám pomoci? Mám mapu, mám kompas, já vám tu cestu najdu.“

Babička: „Ty si hodná, děvčico, no hledám louku, tu, na které roste tolik hub!“

Skautka: „Jó, tu znám, tu zrovna taky hledám. V našem skautském oddíle zrovna máme bojovku a kdo ji najde, ten vyhrává. Zavedu tě tam, babice, eee, babičko.“

Chvíli chodit.

Babička: „Tak cо, děvčicо, už tam budem?“

Skautka: „Nó bábí, asi jsme zabloudili. Hle, támhle někdo jde, zeptáme se.“

Studentka: „Dobrý den.“

Skautka: „Dobrý!“ Babice: „Dobréj!“

Skautka: „Hledáme louku, tu, na které je tolik hub, a ztratili jsme se. Nevíte kudy?“

Studentka: „Tu louku taky hledám. Je na ní cashka, mám její souřadnice v navigaci. Pojd'me!“

Skautka: „Jé, jsme tady, vidím svůj oddíl.“

Osoby:
Indiánka – Ivča
Skautka – Hanka
Babička – Mirka
Jarča – Jarča

Indiánka mává dekou nad rozvířeným ohněm, snaží se vyslat vzkaz rodině. Přijde skautka.

Skautka: „Ahoj.“

Indiánka: „Ahoj bledá tváři.“

Skautka: „Jaký vzkaz se snažíš vyslat?“

Indiánka: „Snažím se rodině vyslat, že už jsem přišla na význam slova tchyně – tchoř a svině!“

Skautka: „Počkej, já to zkusím morseovkou. Bude to jednodušší.“

Skautka vytáhne baterku, snaží se poslat informaci.

O několik set let později přijde babice an najde tam pořád Inidiánku se Skautkou. Indiánka pořád vysílá kouřové signály a skautka blbne s baterkou.

Babička: „Co to tady provádíte?“

Skautka, Indiánka: „Snažíme se vyslat vzkaz.“

Babička: „No tak pojďte se mnou, můžete si zavolat z pošty. Mají tam úžasný telefon. Taková naprostá novinka to je.“

Zkouší zavolat z pošty... nejde to, tak vylezou z pošty a narazí na Jarču.

Skautka se zeptá Jarči: „Co to máš?“

Jarča: „No co by, mobil. Však to znáte ne?“

všichni tři se budou tvářit nechápavě, a tak..

Jarča: „No bezdrátový telefon!“

Babička: „No to je úžasný, můžeme si to půjčit?“

Jarča: „Jasně, mám paušál. Nadiktujte mi číslo a já vám to vyťukám.“

Indiánka: „Co? Jaké číslo?“

Jarča: „No telefonní, k vám domů přeci.“

Indián: „No, ale my nemáme telefon. K nám na divoký západ to ještě nedorazilo.“

Postavy:

babička – Hanka

vnouče – Jarča

Maminka – Ivča

Tatínek – Terka

Babička: „Bylo nebylo, za devatero horami a devatero řekami žila byla krásná princezna.“

Vnouče: „Pokračuj, babičko!“

Babička: „A ta princezna se zamilovala do prince.“

Přijde maminka a přeruší je.

Maminka: „Pojď Jaruško, přečtu ti pohádku na dobrou noc.“

Vnouče: „Ne, já nechcu, babička už mi jednu povídá.“

Maminka: „Tak já si ji přečtu sama.“

Maminka si jde sednout a číst si knížku. Přijde tatínek.

Tatínek: „Copak to čteš, maminko?“

Maminka: „Sira Terryho Pratchetta, tatínku.“

Tatínek: „Pěkné, pěkné, já si jdu číst Harryho Pottera na e-booku. Stáhnul jsem si ho z Amazonu(?)“